

που γράφει εν τού ΚΑΠΑ ΖΙ τὸ χέρι
τούτέστι τρέχα γύρευε και Νικολὸ καρτέρει

Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορά ὁ «Σάτυρος» θὰ δγαίνη
και τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνη
μὲ πέντε σέντσια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζη
νὰ κἀνη γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς και μεις μ' ἐκείνον χάζι.

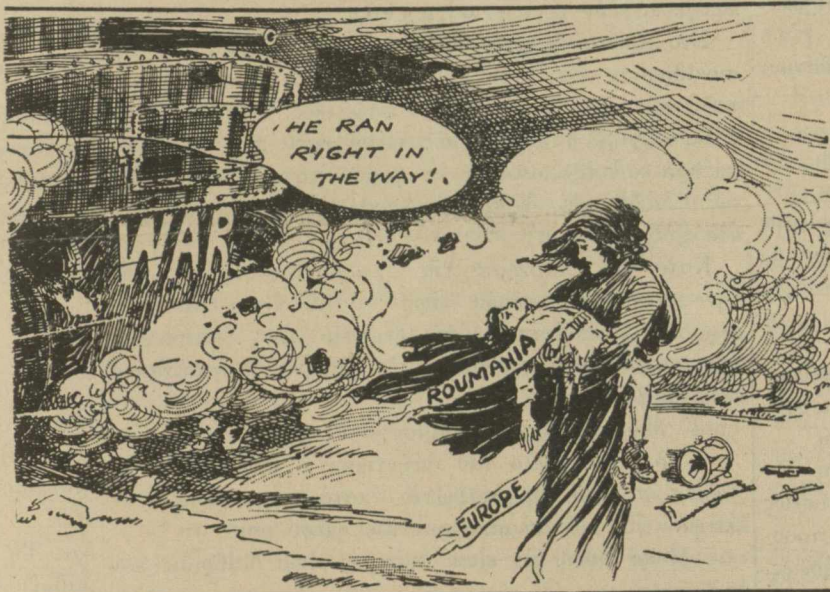
Νέα Ὑπόρκη ἔδρα μας Σατύρου τρίτος χρόνος
και τοῦ Ρωμηοῦ πολὺ κι' ἐμᾶς μᾶς συγκινεῖ ὁ πόνος.

ποῦ μᾶς ψάλλον τὸ και τὸ
Ἐκατὸν εἰκοσοικτὸ

Ἐν θέλη ὅμως και κανεις συνδομητής νὰ γείνη
δυσὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίγη,
κι' ὅπως μὴ κἀνωμεν και μεις... ἐράνους ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεις νὰ τὴν π ρ ο κ α τ α β ἄ λ η.

Χίλια ἐννηακόσιακόσια μὰ και δέκα ἔξη
μεσ' σαυτὴ τὴ μπόρα κᾶτι θὰ μᾶς τρέξη.

Ἐτκοσι τρεῖς Δεκέμβρη μ' εἰρηνικὰς προτάσεις
ἀλλὰ και μ' ἐκθρονίσεις Ξηροκαμίας πάσης.

Τοῦ Φασουλῆ ἡ γνώμη κι' ἴσως κι' αὐτὸν τὸ ζῆλο
νὰ τοῦ τὸν ἀνταμείψουν μ' ἓνα γενναῖο ξύλο.

Π.—Τὴν εἶδες τὴν ἐπιτροπὴ θρὲ Φασουλῆ;
Φ.—Τὴν εἶδα.
Π.—Ὅπως και σὺ ξεσχίζονται και αὐτοὶ γιὰ τὴν
πατριδα
μόνον ἐκείνοι κἀθονται θαρρῶ στὸ Μὰκ Ἀλπὶν
και σὺ στοὺς χίλιους δέκα τρεῖς ἔνθα ψωφᾶς τῆς
πεῖν.
Φ.—Δὲν εἶμαι σήμερα φτωχὸς πὼς μ' ἔξερεις κοθῶνι
Πᾶνε ἡ ἔμερες ἡ παλιές, καινούριοι ἦρθαν χρόνοι
κι' ἡ προπαγάνδες ἔρχονται κι' ἡ μιὰ σκουντᾶ τὴν
ἄλλη
μέσα στὴν τρύπια τσέπη μου δολλάρια νὰ βάλῃ.
Π.—Βρὲ τί μοῦ λές; Ἐπλούτισες λοιπὸν ἀληθινά;
Φ.—Μᾶρκα στὴς τσέπες μου χρυσᾶ και λίρες και λιανὰ
βροντολογοῦν σάν περπατῶ και κἀνουν τράγκα
τροῦγκα
θαρρεῖς ἡ κάθε τσέπη μου πὼς κλείνει και μιὰ
στροῦγκα.
Τώρα ποῦ κόσμος μὲ χακὶ στὴ ματωμένη γῆ
πηγαίνει θέλοντας και μὴ μαγκούφη νὰ σφαγῇ
ὅποιος γυρεύει πόλεμο κι' ὅποιος εἰρήνη θέλει
ἔχει βουτήξει δάχτυλο σὲ προπαγάνδας μελι

γιατι ἡ προπαγάνδες τους, βρὲ Περικλῆ τσακινή
πληρώνουν και γιὰ πόλεμο, ἀλλὰ και γιὰ εἰρήνη.
Λίρες πετοῦν μὲ τὸ σακκί, κορῶνες μὲ τὸ φτιάρι.
Μπάρμπα και μένα δώσε μου και ποῖδες νὰ πρω-
τοπάρη
κι' ἂν μὲ ρωτᾶς ἀπ' τὴν καλὴ θὰ σοῦ εἰπῶ στὸ τέλος
παράδες πῆρ' ὁ Βασίλης, λεπτὰ κι' ὁ Βενιζέλος
κι' ὅσοι νηστεύουν τὸ ψωμὶ κι' αὐτοὶ ποῦ πολεμοῦνε
στῶν ἐμπολέμων Περικλῆ τὸ χρῆμα κολυμποῦνε.
Π.—Ὡστε ἐπῆρες χρήματα;
Φ.—Καὶ βέβαια, κηφήνα.
Κι' ὁ Λόυντ Τζῶρτζ ποῦ μίλησε γιὰ τοῦτα και
γιὰ κείνα
δὲν εἶπε εἶδες τὰ παλιὰ πὼς τάχα θὰ συντρίβη
γι' αὐτὸ πιστεύω πὼς κι' αὐτὸ παραδες τοῦχουν
τρίψει.
Δὲν λὲν θὰ ἐπιβάλουε πὼς λέγαν τὴν εἰρήνη
Δὲν πέταξαν τὴν πρότασι πὼς εἶδες στὸ κοφίνι
ἀγρίεψαν ἔλιπ' ὁ κόσμος μὰ θὰ τὰ συζητήσουν
εἰς τὸ τραπέζι σίγουρα κάθε μικρὸ θὰ γδύσουν
κι' ὅταν τοῦ Αἵμου οἱ λαοὶ θὰ βγαίνουν κουρεμένοι
θὰ εἶναι οἱ οὐδέτεροι σὲ ὅλα κερδισμένοι.

Π.—Ἦρθαν και ἄλλοι Φασουλῆ προφήτες ἐδῶ πέρα
μὰ λὲν θαρρῶ τ' ἀνάποδα πὼς θὰ γενοῦν μιὰ μέρα.
Φ.—Ξέρω και καλλικέλαδες ἐκείνες σιταρίθρες
ποῦ μᾶς σερβίρουν χίλιες δυσὸ ἑσχάτης μπουμπου-
λίθρες.
Ὅταν στραβὸς κατήφορο καθὼς τὸ λένε πάρη
φέξε μου και ξεγλύστρησα Περικλεις κατεργάρη.
Ἡ Ρουμανία ἔχε γειὰ κι' ὕστερ' ἀπ' τὴ Βραῖλα
θαρρῶ μακαρονίστικη ὅτι μυρίζει νίλα
ἦν ὁ Σονίνο κατιδῶν, ὡς εἶδες, παπαρδέλα,
πὲρ ντίο Σάντο φάναξε ἀμικα πάτσε ἔλα.
Τοὺς εἶδα και τοὺς ἀκουσα στὸ μῆτιγκ κι' ἐγὼ
τὸν κύριο Ἰφ—ηγητή, τὸν τέως ὑπουργὸ
κι' εἶπα ἀκούσας τὰ σοφὰ και εὐγλωττὰ τους σμπάρα
ἀμάν, Θεούλη, δώσε μου μεγάλη κουφιαμάρα.
Π.—Ἀλήθεια στὴ διάλεξι πὼς πέρασες τὴν ὥρα;
Φ.—Περίφημα. Ὅπως περῶς ὅταν σὲ πιάνη μπόρα
κι' ἐνεθυμήθην στὸν τριγμὸ ὁμογενῶν ὁδόντων
τὸ φουκαρᾶ τὸ Δανιὴλ στὸ λᾶκκο τῶν λεόντων.
Π.—Κανγᾶδες μοῦπαν ἔγειναν, βρὲ Φασουλῆ, μεγάλοι
Φ.—Ἐπεσε ξύλο ἀρκετό, ἀλλὰ τὸ φάγαν ἄλλοι
γιατι τοὺς εἶπα. Βρὲ παιδιὰ κανεις μὴν παρατέρρη
ἐμένα κάθε Σάββατο ὁ Περικλῆς μὲ δέρονε

κι' εν τούτοις δέν μ' εγνωστέψε εδω σαν με κυτάτε πώς δέν γνωστέψατε και σεις και να με συμπαθάτε.

Π.—Της ανταρσίας τάμαθες πώς μάκρυνε ο γυρος και εκπλωτο το Βασιληά εκήρυξε κι' η Σύρος; Έκπλωτον μās τον κήρυξαν. Και τώρα γαυριώντες 'Ιντάνα πγιά γκρεμάστέν τον φωνάζουνε κι' οι Χιώτες κι' απ' όσους ειδαν λευτεριά στα περασμένα χρόνια όταν Έκεινος ψείριαζε και πάγωνε στα χιόνια, κανεις δέν έβγαλε κανεις ούτε μουγκου μιλιά τώρα που τον σταυρώνουνε τον άγιο Βασιληά.

Φ.—Μην άπορήσης, Περικλή, αν επαναστατήση ή Γλώσσα με τον Άχινό και το Γαϊδουρονήσι κι' όσα Νησιά έγύρισες στα χρόνια τα παλιά γιατί ή Φύσις έδωκε στον άνθρωπο κοιλιά και δέν μπορεί ο δύστιχος εκείνο που θα βγάλλη με συγχωρείς στο στόμα του και πάλι να το βάλη.

Είναι σοφοί οι Σύμμαχοι σοφότερ' ή 'Αθήνα όμως απάντων των σοφών σοφότερη ή Πείνα γι' αυτό και μέσα στη ζωή ζήτω, χαρές και γέλοια χέρι με χέρι περπατούν με τα διπλά καρδέλια.

Σαν σου θολώση, φουκαρά, ή άμασιά το βλέμμα όλον τον κόσμο τον ξεχνάς, το Βασιληά, το στέμμα και γίνεσαι 'Ηρόστρατος και συ για το Παλάτι να φάνε τα παιδάκια σου ψωμιού ξερο κομματί

Έκπλωτον μās τον κήρυξε κάθε Νησι μου λές. Μην τούς μισεις, συγχώρα τους γιατί είναι να τούς κλαίς.

Κι' εγώ που τον αγάπησα κι' εγώ που τον λατρεύω και στην τιμή Του, Περικλή, την άσπιλο πιστεύω σαν έβλεπα το μόνο μου παιδι που με τρελλαίνει στην άγκαλιά της μάννας του της πείνας να πεθάνη ίσως κι' εγώ να έκανα τον ψευτοπατριώτη ίσως κι' εγώ τον πρόδιδα σαν τον 'Ισκαριώτη.

Δέν τούς μισώ εγώ αυτούς. Έγώ τούς εκτιμώ Σαν άγγιξε το άτιμο μαχαίρι στο λαίμο κι' ειδαν πώς όλοι έπρεπε της πείνας να πεθάνουν βουθάθηκαν. Τι έπρεπε, ήλίθιε, να κάνουν;

Η κάθε επανάστασις Νησιού μη σε σκοτίση και μοναχά φασκέλλωσε όμογενεις στη Δύσι που σαν οι άλλοι πολεμούν και τη ζωή τους χάνουν έμποροι 'κείνοι, κόλακες εκθρόνισι μās κάνουν μέσ' από τα Γραφεία των κι' από τούς καφενέδες ξεγάνωτα παράσημα και παληοντενεκέδες.

Αυτούς που μέσ' στο μακελειό το θάνατο γυρεύουν άγάπα τους κι' αληθινά στην προδοσιά πιστεύουν Σκύψε στην έθελοντική της Σαλονίκης νηότη που κλείνει μέσα της ψυχή αλήθεια πατριώτη πλην στείλε στάς όμογενεις Κοινοτήτας της Δύσεως τον τύπον των δακτύλων σου μετά θερμής προσρήσεως.

Π.—'Αν μόνον δώσω χρήματα να μη μιλώ γά 'Αρη; Φ.—Με χρήμα δέν πληρώνεται του κόσμου το τομάρι κι' απ' ου ζητά το Κράτος σου έθελοντάς πώς ειδες αν σου βαστάη πήγαινε και άσε της Πατριδες. 'Αφ' ου ζητάς ή γνώμη σου, μαγκούφη, νάχη βάρος πρέπει και των συνεπειών νάχης και ου το θάρρος κι' όταν ή σούφρα δέν βαστά του πσινοϋ σου πόλεμο όρσε σαν κήνης τενεκέ και ου το φιλοπόλεμο.

***

ΛΩΡΕΑΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ένδιαφέρουσα Είδοποίησις.

Προκειμένου την έρχομένη Κυριακή να δοθῆ στη Σ-άλλα (με γειά) Πύξ-λαξ διάλεξις περι της έν 'Ελλάδι φαγοϋρας και των μέσων της μεταδόσεως αυτής μεταξὺ του έν 'Αμερικῆ 'Ελληνισμοϋ, ζητούνται Βασιλόφρονες να... φάνε ξύλο. Δέν απαιτούνται προσόντα παρά μόνον θάρρος, κεφάλι γερό για να μη σπάξη εύκολα και παιδια που βγήκαν γερά από την περασμένη διάλεξι.

'Αποταθήτε Τέρας Γκάρντεν που μπαίνεις από την πόρτα και φεύγεις από το παράθυρο.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ! ΣΠΕΥΣΑΤΕ!

Πωλείται μυαλό με την οκά και δίνεται χάρισμα ξύλο με το καντάρι. Δέν σās ζητούν χρήματα παρὺ μόνον «ζήτω». Περιποίησις από τα νύχια ως την κορφή. Μόλις πῆς «ζήτω ο Βασιλεύς» θα σε σηκώσουν στα χέρια έν άλλαλαγαμϋ όλοι οι Βενιζελικοί που θα σε... δέρονουν.

'Επειδή ο έρανος του Κήρυκος δέν πηγαίνει μπρός, ζητούνται άνθρωποι να τον σπρώξουν—δηλ. τον έρανον όχι τον Κήρυκα—αν και δέν χρειάζεται γιατί τελευταίως έχει πέσει άκριβώς γιατί σηκώθηκε στα πανιά, όπερ προορών ο Βλαστός μετά χαράς έβόα: «'Αναγνωστών διέκοψας κράτος αγαθῆ όμιλῶν τοίς έν σκοτει ως θεοσκοτεινος».

ΖΗΤΕΙΤΑΙ άνθρωπος με χωρίς μυαλό και μεγάλη ιδέα για να μορφώση τον 'Ελληνισμό της 'Αμερικῆς. Μισθός πολϋς... έν τοίς ουρανοίς—κατά το μακάριοι οι πτωχοί τῷ πνεύματι.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ή επιχείρησις του Σατύρου. Λαμπρό εισόδημα, έξησφαλισμένον... οτής τσέπες των συνδρομητών και αναγνωστών του. 'Ο Συντάκτης του πλουτίσας από τη Γερμανική προπαγάνδα και γεμίσας την κοιλιά του άέρα, πρόκειται ν' άποσυρθῆ... από την πείνα της επιχειρήσεως και ν' άνοιξη τα... δάχτυλά του για να μοιράση... φάσκελλα στους καλοθελητάς.

***

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΛΕΞΙΝ

Η προχθεσινή διάλεξις της Βενιζελικής αποστολής έστέφθη υπό άρκετής επιτυχίας ή για να μιλήσωμε σύμφωνα με τα καθιερωμένα απήλθομεν από την διάλεξις συναποκομίζοντες πολλὰς έντυπώσεις... δακτύλων επί του σώματος όχι δὲ ολιγοτέρας και μερικοί των Βενιζελικών.

'Από τη διάλεξι αυτή κατορθώσαμε να καταλάβωμε καλά ένα μονάχα πράγμα. 'Οτι ο άγνός πατριωτισμός είναι κτήμα μόνον των Βενιζελικών εκ των οποίων μερικοί γε ν ν αι - α φ ρ ό ν ω ς φερόμενοι έδοκίμασαν να μεταβάλουν την αίθουσα εις πολεμικόν μέτωπον.

Στη διάλεξι αυτή μολονότι οι γνωστικοί βασιλόφρονες—δυστυχώς αυτή είναι ή αλήθεια—έλειπαν, το άκροατήριον άπρητίζετο έν σχέσι με το πολιτικό φρόνημα, από μισους και μισους, γι' αυτό ίσως και ο κ. Σιώρης έφυγε σχεδόν μισοκομμένος.

Στο πρώτο θεωρείο δεξιῶ τῷ εἰ σ κ λ α ἰ ρ ν τ ι την συνάθροισιν εκάθηντο καμμά δεκαριά Βασιλικοί, μεταξὺ των οποίων και ένας Βενιζελικός, ο οποίος όμως μόλις άρχισε ο άλλαλαγμός κάτω κατά του θεωρείου απέδρα και έξακολουθεῖ εκ φόβου μήπως κατά λάθος του άλλάζουν, όχι βέβαια το φρόνημα, αλλά την πίστι... στο ξύλο.

Κατά την διάορκειαν της όχλαγωγίας κάποιος από την πλατεία μη φορών ίσως γάντια—έστω και νούμερο 13—μās επέταξε στο θεωρείο το... παπούτσι του, το όποιον μās έτρεψεν εις φυγήν και ήκούσθη ο έξις διάλογος.

—Μωρέ τι επέταξε αυτός; —Τὸ... κατέλλο του απήντησεν ο άλλος. Μέσ' σ' αυτή τη φασξυλεία—κατά το φασαρία—δέν έλειψαν και τα καλαμπούρια του φίλου μου. —Μωρέ αυτή δέν είναι διάλεξις είναι διάβρισις και διάβρεξις.

Η διάλεξις έξηκολούθησεν έν άδιαπτώτῳ εὐθυμῳ μέχρι της 6ης μ. μ. όπως λέγουν εκείνοι που έφυγαν από την πόρτα. Πολλά «ζήτω» άθῶα βέβαια εκείνα ήκούσθησαν, ή 'Ελλάς άνεκηρύχθη Δημοκρατία και οι κύριοι του πεδίου απήλθον ψάλλοντες τον νέον προς την Δημοκρατίαν ύμνον «'Η 'Αλεπού στην τρύπα της δέν χώραγε, κολοκϋθια έσερνε».

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

Η αυτοβιογραφία μου.

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου.)

Μέσα σ' εκείνη την 'Εδῆμ και του γλεντιου το μέρος εκεί ο τελευταίός μου έξεδηλώθη έρωσ κι' όπως θαρωδ άνεφερα στοϋ λόγου τη σειρά σαν το μηρυγγι έκανα ένα πρωί φτερά και κλείνον μέσ' στην τσέπη μου φράγκα έννη μονάχα λαρεβεντέρε φώναξα σε κάθε φίλη Βλάχα.

Τι νίλες δέν έτράθηξα τον προτό μου το χρόνο που τās θυμούμαι κάποτε όμως δέν νοιώθω πόνο γιατί στο βίο ή κοιλιά όταν δέν γουργουρίζη κυτά ο άνθρωπος μπροστά και πίσω δέν γυρίζει και μόνον όταν δυστυχῆς και γένεσαι χολές τότε ξεθάφτες μοναχά της μέρες της καλές.

Τι στην άρχη υπέφερα είναι αλήθεια φρίκη. 'Η Γκάντα μου (νοικοκυρά) μου γύρευε το νοϊκι.

με μᾶ, μᾶ, μᾶ και μου, μου, μου, ως του πια στο τέλος έγεινα της φαμίλιας της κι' εγώ καινούριο μέλος γιατί ήταν χήρα ή φτωχή και στα στερνα σπολλάτη χωρίς να θέλω μ' έκανε των ορφανῶν προστάτη.

Μα να συνεννοούμεθα χωρίς παρεξηγήσεις Δέν θέλω ιδιότητάς κακάς να μου κολλήσης κι' όσο ή χήρ' άδέσποτη κι' αν ήτο ειχε νειότη που κάποια μέρα θαβρισκε και κείνη το δεσπότη κι' όταν ή χήρα φίλε μου είναι σαν κείνη τάκος κάποιος δεσπότης βρίσκειται στο δρόμο της ή διάκος.

'Απ' της δουλειές που έκανα σε κείνη κεί τη χώρα μέσα στο δύσκολον καιρό σῆς φτώχειας μου την μπόρα θα σās ειπῶ μονάχα δυό. 'Αχ ο Κεφαλλονίτης που στη δουλειά του μ' έβαλε και βγήκα λωποδύτης.

Με ρώτησε ο έμπορος πουχε κοντράτα κάνει από τη ζέστη το στρατό των Βλάχων να πεθάνη «Στα μάτια κάθε όφισερ μπορείς να ρίχνης στάχτη σαν παραδίδης στο στρατό ξυλεία με το φράχτη;» Μ' εκύταξε, τον κύταξα και ειπα με πιζορία ένα βαγόνη—έννοιωσα—θέλεις να γίνουν τρία.

Σῆς δυό απ' τα μεσάνυχτα θα βρίσκεσαι στην Γκάρα κι' αφού φορτώσης κάμποση ξυλεία μας στα κάρρα θα δείχνης της φορτωτικής το βάρος στο σολντάτο μα να σου πῶ στα ύστερνα και της Γραφῆς το κάτω άν τον εύρης δύσκολο του φέρεσαι με γλίνα και κάποιο λεί τον κερνάς μαζί με μια τσουίκα.

Κατάλαβες; 'Αμ ιντσελές του ειπα Βλαχιστί, —και με το νου μου—Πρόκειται να κάνω το ληστή γιατί με τοϋτο τον καιρό αν τύχη δέν τον κάνω από την πείνα σίγουρα, το χιόνι θα πεθάνω κι' ειδα μπροστά μου τη ζωή ειδα να τρέμουν Βλάχο κι' ειπα: Καλ' είναι ή τιμή πλην κακοχρονονάχη.

'Όταν τα ξύλα το πρωί στους Βλάχους παραδώσης 'Εχεις ποδάρια μακρῶα, πώς βλέπω, θα τ' απλώσης και θα βρεθῆς σε δυό λεπτά στην αποθήκη πάλι κι' όσοι θαρθῶνε πλούσιοι, φτωχοί, μικροί, μεγάλοι, θα τοιμπηθῶν στα κάρβουνα τούτέστι το και το περισσευμα ως είκοσι ζητώ στα έκατό.

'Ετσι εγώ ο λόγιος πουχα λευκή τιμή έγεινα κλέφτης, άκαρδος μονάχα για ψωμι κι' έλεβα ζέστη του φτωχῶ, δυστυχισμένου κόσμου γιατί της πείνας φάντασμα κυτούσα πάντα μπρός μου και προκειμένου να με βροϋν σαν νεροσταλαχτίτη έκανα κάμποσον καιρό κι' εγώ το λωποδύτη.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΕ!! ΠΡΟΣΕΞΕ!

Μη δίδης πίστι στα τηλεγραφήματα του Λονδίνου που τα διαβιβάζουν εδω για να σε φαρμακώσουν.

Προχθές μās έσερβίρισαν πώς έσφαξαν λείι, διακοσίους λείι, στάς φυλακάς λείι, που είναι κανεις λείι... για να τούς κλαίη. 'Εσφαξαν, αλλά όνόματα όχι. Τη σύλληψη του 'Εμπειρίκου κατορθώσαν να την μάθουν, τα όνόματα των σφαγέντων όμως όχι, θαρρείς και ήσαν κότες. 'Επίσης μās έσερβίρισαν πώς άξιωματικοί ένα σωρό κι' ακόμα υπέβαλον παραίτησι και ετομαίζονται λείι σε πρώτη ευκαιρία να φύγουν για τη Θεσσαλονίκη. 'Ο Πειραιεύς τζάνουμ είναι στα χέρια των Συμμάχων, γιατί δέν φεύγουν;

'Ελληνισμέ! 'Εν όνόματι της 'Ελληνικής Πατριδος που διατρέχει σήμερα τον έσχατον των κινδύνων. Πρόσεξε. Γυρεύουν να σ' εξαγριώσουν σε πέρασαν για μισό μερτικό και ζητούν να σε φανατίσουν, να σε δηλητηριάσουν με φανταστικῆς σφαγῆς και φανταστικῶτερα άλλα γεγονότα. Ειδαν πώς το κίνημα της Θεσσαλονίκης απέτυχε και πιάνονται απ' τα μαλλιά τους τώρα προσπαθῶντες να επιτύχουν την εκθρόνισι του Βασιληά μας όχι από πόνο προς το κίνημα, αλλά για να γλυτώσουν μεθαίριο το τομάρι τους γιατί ξέρουν πολϋ καλά τι τούς περιμένει. 'Ελληνισμέ έν όνόματι της Πατριδος πρόσεξε.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοϋνται όσοι των συμπολιτών μας και των περιχώρων δέν είναι της γνώμης των νεοσφιχθέντων κυρίων, όσοι αντιλαμβάνονται πώς ή εκθρόνισις του Βασιλέως θα ματοκυλίση εις βαθιόν άπαισιον την 'Ελλάδα, όσοι βλέπουν πώς στάς σημερινās περιστάσεις κάθε άλλο συμφέρει παρά άλληλοράγωμα και άντεκδικήσεις, όσοι δέν θέλουν να βασιλεύση ή αναρχία στην 'Ελλάδα και άδελφικός σπαραγμός, όλοι αυτοί παρακαλοϋνται να μās στείλουν την διεύθυνσίιν των.

S A T Y R O S

720 W. 181st Street, New York, N. Y.

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

SUBSCRIPTIONS

United States of America... \$2.00 yearly

Foreign Countries... \$3.00 yearly

Tel. 9848 St. Nickolas

Entered at the New York General Post Office
as Second Class Mail Matter.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ

Σκυφτός και μελαγχολικός μ' ένα μικρό παρατόνο χαμόγελο στα χείλη του 'μπήκε μέσ' στο Γραφείο μου ο φίλος μου την επομένη του Συλλαλητηρίου.

—Γιατί πήγες στη διάλεξη της Βενιζελικής αποστολής—μου λέγει—αφ' ού εγνώριζες ποιος ήτο ο σκοπός της; Δεν εφαντάσθησες ότι ώρισμένως θα συνέβαινον εκείνα που έγιναν σε μιά συνάθροιση που πάντοτε θα εύρεθούν άνθρωποι να ρίξουν λάδι στη φωτιά; Ενόμιζα πως θα είχες καλλίτερα ψυχολογήσει τη φυλή σου εις τρόπον ώστε να μη βρεθής στη δύσκολο θέσι που βρέθησες και να διατρέξεις τον κίνδυνον να φάς ξύλο ή και να σκοτωθής άκόμα. Γιατί όχι; Είναι λίγοι, πολύ λίγοι εκείνοι που ξεχωρίζουν τα αισθήματα τ' άτομικά απ' τα πολιτικά φρονήματα. Άνθρωποι που σ' αγαπούσαν ως χθές, θα ψυχρανθούν μαζί σου σήμερα και ίσως ίσως να σε μισήσουν αύριον. Και ξέρεις γιατί; Άλλοίμονο! Γιατί κάνεις χρῆσι αυτού του ίδιου δικαιώματος που έξασκούν κι' αυτοί, του δικαιώματος της ελευθερίας της σκέψεως, της ελευθερίας εκφράσεως της γνώμης. Θεωρούν οι πολλοί τον έαυτό τους σ' αυτές τας περιστάσεις ως τα μονογενή παιδιά της Πατριδος και τους άλλους νόθους. Αυτό που για κείνους είναι καθήκον, είναι δικαίωμα, υποχρέωσις, για σένα το θεωρούν ως ύβριον, το χαρακτηρίζουν ως άσέβεια, σου το καταλογίζουν ως έγκλημα. Είδες τι έγινε στη διάλεξη. Ένας άνθρωπος εύεξαπτος που δεν έσκέφθηκε την ήθικη ευθύνη τη φοβερή που θάχε απέναντι του Θεού και της Πατριδος αν αίματοκυλίοντο κεί μέσα εφώνησε: «Κάτω ο Βασιλεύς ο Προδότης». Άλλοι έξ ίσου εύεξαπτοι όπως εκείνος απήνησαν διαμαρτυρόμενοι «Ζήτω ο Βασιλεύς». Δεν απέκαλεσαν οι Βασιλικοί τον Βενιζέλον προδότην κάθε άλλο. Δεν ύβρισαν όπως είδες κανένα αυτό. Ήγάπων μόνον τον μάρτυρα εκείνον Βασιλέα και εις απάντησιν της ύβρεως αντίταξαν την πίστιν των μόνον προς Έκείνον, τον άνευθυνον, ως τον άποκαλούν, που διακινδυνεύει εν τούτοις σήμερα τον Θρόνον, την ζώην του και την ζώην των παιδιών Του άκόμη για την Πατρίδα. Δυστυχώς όμως είδες τι συνέβη. Οι άνθρωποι που ήνεχθησαν τον ύβριστήν, έστράφησαν ως μαινόμενοι εναντίον εκείνων που έξεδήλωσαν την πίστιν των μόνον προς τον Βασιλέα τους. Όχι φίλε μου δεν έπρεπε να πäs, δεν έπρεπε.

—Μά δεν ήτο—απήνησα—συλλαλητήριο Βενιζελικών. Ήτο διάλεξις. Οι κύριοι της αποστολής δεν προσέκαλεσαν τους Φιλελευθέρους, αλλά τους Έλληνας και μεϊς δεν είμεθα νομίζω Βούλγαροι. Ο φόβος του ότι δυνατόν να πλανώμεθα στη γνώμη μας, ή ευθύνη που πέρονομε, αν ακολουθούμε στραβό δρόμο, το καθήκον προς αυτή την Πατρίδα μäs επέβαλε να πämε και ν' απευθύνομε ερωτήσεις αν είχαμε όπως μäs είπαν.

—Όχι. Τίποτε απ' αυτά. Νομίζεις πως άνθρωποι που στο άκουσμα μόνον της κενής, της άδειας λέξεως «ο άνεύθυνος» ξεσπούν σε ύβρεις δεν θάκαναν χειρότερα άκόμη σε κείνον που θα τολμήσει να υπερασπισθή την πολιτικήν αυτού του άνευθυνου; Δεν έχεις λοιπόν εσύ άκράδαντο πεποίθησιν στη γνώμη που σχημάτισες;

—Έχω—είπα έχω. Έν τούτοις όμως προσέχω και στα έπιχειρήματα των άλλων, διαβάζω και τους αντιφρονούντας, γιατί τρέμω στη σκέψη ότι μπορώ και ν' άπατώμαι αφ' ού κανείς δεν εϊν' άλλάναστος πολύ περισσότερον εκείνοι που τα συμφέροντά τους τ' άτομικά ταυτίζονται με το δρόμο που ακολουθούν. Ένα σοφόν ρητό λέει «Ο άνθρωπος εύχαριστεϊται να πιστεύη πάντοτε ότι του άρέσει» και δεν υπάρχει τίποτε αληθέστερο, τίποτε πιο κατάλληλο για της σημερινές περιστάσεις απ' το ρητό αυτό. Όταν ένας άνθρωπος, φίλε μου, άρέσει το χόρημα, όταν άρέσει τη δόξα δεν είναι άπορίας άξιον γιατί πιστεύει ειλικρινώς πως το κερφάλιον δεν κλέβει τον έργάτη, πως ο Μέγας Ναπολέων δεν ήτο ένας μεγάλος φονιάς πως τα παράσημα δεν είναι μπιζμπιτιά, γι' αυτό και ακολουθεί το δρόμο που ίκανοποιεί τäs κλίσεις του χωρίς να βασανίση το

μυαλό του αν πρέπει ή όχι να το κάνει για το κοινό συμφέρον. Φθάνει κανείς άμέσως, χωρίς άγώνας χωρίς συλλογισμούς στη μόρφωσι μäs γνώμης, όταν με τη μόρφωσι της γνώμης αυτής έξυπηρετούνται και τα άτομικά του συμφέροντα, όταν είναι σύμφωνος με την ιδιοσυγκρασία του, με τον χαρακτήρα, με τäs παραδόσεις του και είναι δύσκολον, παρά πολύ δύσκολον να συναντήσης ανθρώπους που ένστερνίζονται ιδέας που γρονθοκοπούν τα συμφέροντά τους που καταστρέφουν τäs επιθυμίας των, που πνίγουν τους πόθους των, που νεκρώνουν τη φιλοδοξία των. Χρειάζεται σιδηρά λογική, απαιτείται χαλκιδίνον χαρακτήρος δύναμις για ν' αφήσει κανείς άνεπηρέαστον τον έγκέφαλό του από την ανθρωπινήν φύσιν του και σηκωνόμενος ψηλά, ξεχωρίζων το πνεύμα από τη σάρκα του, πετών μακριά, εκεί που δεν τον φθάνει ή φρενίτις του όχλου και ή λάμψις των παρατάξεων να ιδή τα πράγματα όχι όπως φαίνονται, άλλ' όπως είναι. Την αλήθεια την βρίσκει—το μυαλό, όχι οι πόθοι.

—Α! Έδώ σ' έπερίμενα μου λέγει. Δεν εδιάβασες λοιπόν δυστυχισμένε τη συνέντευξι που έδωκαν στον Άμερ. Τύπο οι άνθρωποι αυτοί; Ο Ένας προσεφίτευσε την εκθρόνισιν, ο άλλος ηγήθη την Δημοκρατίαν. Τι σημαίνει αν ο Βασιλεύς πονεί την Ελλάδα, αν είναι πατριώτης, αν εκινδύνευσε για να την μεγαλώσει;

Δεν κάθησε άκόμα σε Θρόνον άνθρωπος πιο Άγιος από το Λουδοβίκο 16ον της Γαλλίας. Και όμως ή αγαθήτης, ή καλωσύνη του δεν ήμπόδισε τους Γάλλους που θέλαν Δημοκρατία να τον ανεβάσουν στη λαμνητόμο. Οι άνθρωποι αυτοί που όμιλούν περί Δημοκρατίας είναι πολιτευόμενοι. Ποιος μäs διαβεβαίωι πως στο δρόμο που τραβούν δεν τους σπρώχνει ή φιλοδοξία τους;

—Μή—είπα—μή! Όχι. Ο Έλλην είναι πρό παντός Πατριώτης!

Έπληγα σπύτι μου. Έπεσα να κοιμηθώ, αλλά τα λόγια του χτυπούσαν διαρκώς στ' αυτιά μου και μιά σκέψις διαρκώς βασάνιζε το νού μου.

—Αν ο φίλος μου είχε δικαίον; Τότε;

ΔΕΝ ΕΦΩΤΙΣΘΗΜΕΝ

Παρέστημεν και ήμεϊς όπως καθήκον και υποχρέωσιν είχομεν εις την προχθεσινήν διάλεξιν της εκ Θεσσαλονίκης αποστολής, δυστυχώς όμως δεν κατορθώσαμε να άποχωρήσωμεν ταύτης, ούχι με τäs πεποιθήσεις μας μεταβεβλημένας άλλ' ούδ' επ' ελάχιστον αν κλονισθείσας.

Παρέστημεν, ίν' απέλθωμεν μετά μίαν ολοκληρον ώραν με την πεποίθησιν ότι ύψηλότερον πάσης αισθηματολογίας και υπεράνω πάσης εύγνωμοσύνης προστασίας άμφιβόλου πρέπει να τίθενται τα ζωτικά συμφέροντα του έθνους τα συνδεόμενα άρρηκτως προς την ύπαρξιν αυτού.

Και μäs είπεν ο κ. Καφαντάρης ότι ή μετά της Σερβίας συναφθείσα συνθήκη, ήτο συνθήκη Γενική και ούχι Βαλκανική: άς μäs επιτρέψη όμως να έχωμεν διάφορον γνώμην, άφου ο ίδιος μäs δίδει προς τούτο το δικαίωμα ειπόν εις τον λόγον του τα έξής: «Γνωρίζω κάλλιστα ότι οι πολιτικοί αντίπαλοι του άρχηγού των Φιλελευθέρων δεν έδίστασαν να υποστηρίξουν ότι ή Σερβική συνθήκη ήτο ούχι Γενική αλλά Βαλκανική. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ αυτή και τα λοιπά... Ο κ. Καφαντάρης όστις γνωρίζει άριστα την έλληνικήν γλώσσαν έκαμεν άσυναίσθητως ίσως ένώπιον του έν Άμερικη έλληνικού άκροατηρίου την χρῆσιν λέξεως ούχι ίσχυρισμός, άλλ' ΕΡΜΗΝΕΙΑ, λέξεως της οποίας γίνεται χρῆσις, ούχι έπι έννοιών σαφών και ώρισμένων άλλ' έπι σκοτεινών, διαφορομένων, άσαφών. Εϊς την Έλληνοσερβικήν συνθεπώς συνθήκην ή δεν καθορίζεται ή βάσις και ή έκτασις αυτής, όπερ πιθανότερον, ή είναι καθαρώς Βαλκανική.

Άλλ'ερωτώμεν ήμεϊς. Άν ή συνθήκη εκείνη ήτο Γενική και συνεπώς ή Έλλάς ήθέτησε τäs προς την Σερβίαν συμμαχικάς υποχρεώσεις της διατι δεν κατηγγέλιθ αυτή; Διατι δεν έδημοσιεύθη εκ μέρους της Σερβίας, ως συνέβη με την συνθήκην της τριπλής συμμαχίας την όποιαν κατηγγείλεν ή Ιταλία; Και αν δεν κατηγγέλιθ τότε, όποτε ίσως ήλιπον εισοδον της Έλλάδος εις τον πόλεμον παρά το πλευρόν των συμμαχών διατι δεν το έπραξαν σήμερα, άποχωρήσαντος του Βενιζέλου πλέον;

Είπεν επίσης ο κ. Καφαντάρης, ίνα δικαιολογήσει την ανάγκην της υπογραφής Γενικής δήθεν συνθήκης ότι, «Καίτοι ο προωθηπουργός της Σερβίας Πάσιτς έπιέζειτο υπό της στρατιωτικής μερίδος έν τούτοις προσεπάθει ν' άποφύγη την έκτραχυσιν των σχέσεων και

την ρήξιν προς την Βουλγαρίαν.» Άλλά μη ήτο λοιπόν εις καλλίτερον μοίραν της Έλλάδος τότε ή Σερβία, εάν ή Βουλγαρία κηρύττουσα τον πόλεμον καθ'ήμιον μόνον, ήθελεν έξέλθει τούτου νικήτρια; Η Βουλγαρία άπτήει παρά της Σερβίας πολύ περισσότερον έδαφος ή εκ μέρους της Έλλάδος. Πως λοιπόν ο μόνος έχων την ανάγκην της Συμμαχίας εκείνης ήτο ή Έλλάς, ή δε Σερβία όχι εις τρόπον ώστε να μäs επιβάλη τους βαρείς όρους της έτεροβαρούς εκείνης συνθήκης; Που έγκριται λοιπόν τότε ή θρυλουμένη πολιτική περινοια του άνδρος του υπογράφαντος εκείνην την συνθήκην, δια της οποίας ή Έλλάς έδέχετο να συρθη δεσμία ύπσθεν του Σερβικού άρματος;

Μäs είπεν ο κ. Καφαντάρης ότι «ο άρχηγός των φιλελευθέρων καλώς ήγνώει ότι έπίθεσις εκ μέρους της Αυστρίας κατά της Σερβίας θα συνεπήγετο ευρωπαϊκήν σύρραξιν, όποτε ή θέσις της Έλλάδος ήτο προς το μέρος των συμμαχών.» Άλλ'ήτο βέβαιος ο άρχηγός των Φιλελευθέρων ότι εν περιπτώσει τιαύτης συρράξεως αυτός θα ήτο ο μέλλων να κανονίση την ένδικήν πορείαν όρίτων ούτω εύθύς από της έκρηξεως αυτού την Έλλάδα εις πολυχρόνιον πόλεμον εκ του όποιου άσφαλώς ήθελεν έξέλθει αίμάσσουσα; Μη άρα γε ή έλλειψις προωπαρούσης τιαύτης Συνθήκης ήμπόδισε την Ρουμανίαν, την Τουρκίαν, την Βουλγαρίαν να εισέλθωσιν εις ένα των έμπολέμων συνδυασμών; Μη άπεκλείετο λοιπόν εις την Έλλάδα μη δεσμευομένην δια τιαύτης συνθήκης το δικαίωμα να ταχθῆ προς το μέρος των συμμαχών όποτε εκείνη ήθελε κρίνει τούτο σύμφωρον;

Ο κ. Καφαντάρης άς αναζητήση άλλαχού τους άλληθείς λόγους, οτινες ώθησαν τον άρχηγόν των Φιλελευθέρων, ίνα την έρημνεύση ως τιαύτην.

Άλλ' ούδὲ την αισθηματολογικήν χορδήν εις το Σερβικόν ζήτημα άφησεν άθικτον ο κ. Καφαντάρης, ίνα και κατά τούτο διαφανήσωμεν δυστυχώς. Άφου σήμερα το δίκαιον το επιβάλλει μόνη ή Δύναμις του ίσχυρού και τäs σχέσεις των ένθων τäs κανονίζει μόνον το συμφέρον, οι προνομιούχοι της ζωής, οι όποιοι έτάχθησαν υπό της Μοίρας ίνα ίθύνουν τäs τύχας των λαών, δεν φρονούμεν ότι πρέπει να ακολουθώσι τäs υπαγορεύσεις της καρδιάς των.

Και είπεν επίσης ο κ. Καφαντάρης. «Η Έλλάς είναι σήμερα ο α θ λ ι ο ν ρ α κ ο ς ζωής.» Είπε δυστυχώς δι' αυτού μίαν μεγάλην αλήθειαν Ράκος ζωής! Άλλά τίς λοιπόν την κατέστησε τιαύτου; Άν ή Έλλάς διετήρει άκμαίας τäs δυνάμεις της, εάν οι Σύμμαχοι δεν επενέβαινον, όπως ούδὲν προς τούτο είχον δικαίωμα, εις τäs έσωτερικά της, εάν το έθνος δεν έδιχοτομείτο, ίν' άποτελεση δύο κράτη άλληλοσπαρασσόμενα σήμερα, το έννομον κράτος και το κράτος το δημιουργηθέν δια της βίας των ξενικών λογχών, ή Έλλάς θα ήτο έν καιρῶ πολύτιμος και περιζήτητος παράγων δια τους μαχομένους συνδυασμούς. Άς άφρήσουν άλλους να πιστεύουν ότι άγώνα, εις τον όποιον παρετάχθησαν στρατιαι 30 ολοκληρών εκατομμυρίων λογχών, θα έκοινε ΜΟΝΗ ή Έλληνική επέμβασις τότε, όποτε εκείνοι την συνεβούλευον.

Δις ήκούσαμεν εις το παρελθόν του Άρχηγού των Φιλελευθέρων λέγοντος ότι ή εύκαιρία δια την Έλλάδα απέπτη άνεπιστρεπεί και όμως μετά παρέλευσιν ένός και ήμισοος έτους από της εποχής εκείνης, καθ'ήν ή Έλλάς, εάν ήθελεν άφεθῆ έλευθερά να κανονίση αυτή την τύχην της, θα διετήρει άκμαίας τäs ήλικας και ήθικας δυνάμεις της, είδομεν αυτόν τούτον τον άρχηγόν των Φιλελευθέρων δραττόμενον νέας εύκαιρίας, όπως σώση—ως λέγουσιν οι περι αυτόν την Έλλάδα— δια μιάς και μόνης δρακός.

Άληθώς ούδέποτε λείπουσιν αι εύκαιρία, αϊτινες συνεπάγονται την καταστροφήν, είναι σπανία μόνον εκείνη ήτις δημιουργεί.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Άφ' ού το καλλικέλαδον πτηνόν νοήμερο δύο εις την Έθνικήν φυλλάδα ο «Κόραξ της Προμηθείας» δια του άρθρου του «Το Κριτήριο της Έθνικής Συνει(γ)δήσεως» μäs ρωτά που είμεθα ήμεϊς, όταν οι Βούλγαροι κατελάμβανον τäs μέρη μας του κάνομε την τιμή να του άπαντήσωμεν.

Τäs μέρη αυτά που είδατε του λόγου σας στο χ α ρ τ η μονάχα ήμεϊς τα περάσαμε με το μάνιχερ στον όμο μιά φορά κι' έναν καιρό, όταν ή μεν άφεντιά σου κ. νένγη εκοβες βόλτες στην Άθήνα, όπως κόβης παπαρόδες εδω περα σήμερα, ο δε κ. Ίδροντης του Έθνικού Κόρακος ήτο φυγόστρατος, πράγμα που δεν έκανε ο γίγας ο Θεοφιλάτος μ' όλη την κολοσσιαία περιουσία του που πολεμούσε στρατιώτης έθελοντής με το γρά στον όμο πάνω στο Δρίσκο. Νάνοι

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Θέλεις να βάλεις ρούχα εις τὸ κορμί σου πάνω; Μὴν τρέχῃς στοὺς Ἑβραίους κ' εἰς κάθε τσαρλατᾶν.

Goutas & Co. 499 6th Ave. New York.

Σ. Ν. ΔΙΑΜΠΕΡΑΚΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

Masonic Temple Suite 1115 Chicago, Ill. Ἐργασθεὶς εἰδικῶς εἰς τὰ Νοσοκομεία τῶν Παρισίων

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ ΙΑΤΡΟΣ

Εἰδικὸς δι' ἀνδρῖκὰς ἀσθενείας. Ὁραὶ ἐπισκέψεων Διεύθυνσις Γραφείου

Τὰ μαλλιά εἶνε στολίδι τῆς μορφῆς σου καὶ χαρὰ! Κουρεμένο μοιάζεις γίδι

ELLENIC FURNISHING Co. NEW YORK.

Μεγάλη παρακαταθήκη ὄλων τῶν ἀνδρῖκῶν εἰδῶν. Ὑποκάμισα, κάλτσες κλπ.— ὅ,τι εἶδος μεταξωτὰ ἐσώρουχα,

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΩΣΤΑ

Ἐκδίδομεν εἰσιτήρια ἀτμοπλοικᾶ καὶ σιδηροδρομικὰ δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου.

Ποτὲ ἀρρώστεια οὔτε μὰ δὲν περπατεῖ μονάχη. Ἐχεις τὰ δόντια σου γερά; Ἐχεις γερὸ στομάχι.

Ἐάν τὸ δόντι σου ποτὴ καὶ πρέπει νὰ πετάξῃ μὴν τρέμῃς κ' ὁ Μενέλαος, καλέ, δὲν θὰ σὲ σφάξῃ.

Δὲν εἶναι μόνος ἡ Μαῖου τριαντάφυλλα καὶ γιούλια. Εἶναι καφὲς τοῦ Ὄθωνος, καφὲς τοῦ Νικολοῦλια

Λουκοῦμι πρώτης Συριανῶ, γλυκὰ ἐγγυημένα ποῦ τρώς καὶ λὲς τί μαστορας τὰ ἔχει κατωμένα

72 JEFFERSON ST. LOWELL-MASS.

GAGALIS & ECONOMOU Manchester, N. H.

Γυρενεὶς εἶδη ἀνδρῖκὰ εἶτε καὶ γυναικεῖα γιὰ κάθε γούστο καὶ τιμὴ, γιὰ κάθε ἡλικία;

VASIL STEAM SYSTEMS CO.

Ἐδρα ἐν HOUDSON, MASS. Telephone, Houdson 56 Ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς, Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἡ Ἐταιρία

VASIL STEAM SYSTEMS CO. HUDSON MASS.

Τὰ πάντα εἶναι πιθανά. Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ μὰ ἂν ποτὲ ὀτομοπιλ στο δρόμο σὲ πλακώση

K. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

256 W. 44 ST. NEW YORK. Λάδι ξανθὸ Ἀϊδινίου καὶ λάδι Καλαμάτας ποῦ σοῦ θυμίζει τὰ μαλλιά ξανθῆς γαλανομάας.

K. ΚΑΡΟΥΣΟΣ

136 E. 17th St., NEW YORK. Ἀτμόπλοια τῆς Ἐθνικῆς, δελφίνια φτερωτὰ ποῦ αὐλακώνουν τ, ἀλμυρὰ νερὰ καμαρωτὰ.

Μίστερ κανεὶς δὲν θὰ σὲ πῆ πῶς δὲν θὰ πῆ καὶ μένα. ρούχα ἐὰν ἐπάνω μας δὲν δῆ καλοραμμένα.

L. L' CAHILL & CO. The Value Wine Store

48 LOCUST ST., HAVERHILL, MASS. Θέλεις ποτὰ Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ καὶ ἄλλα ποῦ βάζων στο ποτήρι σου νὰ μὴν ἀφήνῃς στάλα;

SKOULAREKES

300a West, 40 St., New York City

DOLLAR SAVING BANK Youngstown, O.

Σὰν εἶσαι ἄνθρωπος καὶ σὺ στο κάθε σου τὸ βῆμα μπορεῖ ἀρρώστεια κάποτε βαρεῖαι νὰ πέσῃς θῆμα.

LOWER & WATERS Tailors.

Phone 764X 205 2nd St., Canton, O. Θέλεις νὰ φτιάξῃς ρούχο σὲ ὕφασμ' Ἀγγλικὸ γερό,

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Table listing names and addresses of Greek store owners in America, including Koelman, Ravazula Bros, and Galanos.

ΠΡΙΝ ΑΝΟΙΞΕΤΕ καταστήματα ἐπισκεφθῆτε τὸν κ. ΚΟΛΜΑΝ ὅστις εἶναι ὁ μόνος ποῦ γνωρίζει νὰ σᾶς προμηθεύῃ τὸν κατάλληλον ὑπάλληλον.

Γνωστοποιούμεν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ὁ θέλων στυλβωτηρίων εἶδη καθαρισμοῦ καπέλων ἀπὸ τοὺς Πέπταν κ' Ἀλεξ ἄς στείρῃ νὰ τὰ πάρῃ